

IN MEMORIAM

HIR KATINKA (1976–1991)

Döbbenetes tragédia gyászának fájdalmában osztoznak mindazok, akik ismerték és szerették Hir Katinkát.

A barlangász-házaspár egyetlen gyermeke, Katus 1976. május 27-én, Tiszaföldváron született. Szülei egyetemistaként, igen nehéz körülmények között, de féltő gondoskodással és szeretettel nevelték. A kislány három esztendősen korában kóstolt bele a barlangok világába. Felcseperedése, élete és halála elválaszthatatlan a Bükk-től, ahol első és utolsó lépéseit tette a természetben.

Piciny óvodásként kapaszkodott fel Odorvára, hogy a magasból csodálja meg a Hór-völgyet. Járt a Subalyukban, bemelegkedett a Hajnóczy-barlangba. Négyéves gyermekként a debreceni Pallagi úti kollégium emeleti szobájában kis ujjacskáival elmélyült figyelemmel rendezgette édesapja szakdolgozatához szükséges barlangi leleteket, míg kortársai önfeledten játszottak.

Általános iskolai diákként vált édesapja lelkes és tudatos segítőjévé a barlangi üledékek csontmaradványainak gyűjtésében. A Pongor-lyuknál, Pes-kőnél, Körös-barlangnál szervezett nyári barlangász-táborok elmaradhatatlan tagjaként dolgozott.

Eljutott a Bihar-hegységbe, a Retyezát ormaira, és 1990-ben az Olimposzt is megmászta. Kitűnő tanulmányi eredménye, szorgalma, nyelvtudása nagy reményekre jogosította fel a családot. A kispesti Károlyi Mihály magyar-spanyol kéttannyelvű gimnáziumban kezdte meg középiskolai tanulmányait. A szép remények azonban egy véletlen baleset miatt semmivé foszlottak. 1991. augusztus 16-án Répáshuta közelében a hagyományos barlangásztábor résztvevői búcsúestére készültek. Katus társaival együtt ment fel a Balla-barlang fölötti sziklára. Egy elvétett lépés lett a végzete. Sok emberen tudott segíteni, és még többnek akart, de neki nem adatott meg, hogy a sorsdöntő pillanatban megkapaszkodhasson egy felé kinyújtott kézben.

A több mint tíz méteres zuhanást követően elvesztette eszméletét, de élt, lélegzett. A szülők, a barlangásztársak, a Miskolcra küldött mentő-rohamkocsi személyzete néhány óráig reménykedtek, hogy nem ér véget ez a nagyszerűen induló, felfelé ívelő életpálya. A miskolci

kórház röntgenasztalán vált bizonyossá a kegyetlen valóság. Hir Katusnak nem adatott meg, hogy felnőtt legyen. Orvosi vagy botanikus pályára készült, s szerette volna bebarangolni Dél-Amerikát. Minden esélye megvolt arra, hogy majdan elérje, vagy akár túlszámolja matematika-fizika szakos tanárnő és kandidátus édesapja eredményeit...

Kedves egyéniségét, szeretetre méltó lényét soha nem feledjük el!

Dr. Kubassek János